

14 ויקרא ט"ו שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם והקרבנם אשה ליהוה עצרת הוא כל מלאכת עבודה לא תעשו

2. אוקט (ט) שבעא יומין תקריבון ארבעה קדם יי' יומא תמינה מערע קדיש יהי לבון ותקריבון ארבעה קדם יי' קנש תהון כל עבדת פלחן לא תעבדון: (ט) ספרי (ט)

עצרת היא. ענין העצירה הוא לא בלבד לשבח מקראת הדין. אצל היא עם זה אצורת עצמיה

אזכה זמן במקומות הקדש, לצבד במקומות הנם אה האל יתברך בתורה או בהפלה או בפבורה, פנין וישם איש משבדי שאלו ביום הזה קצור לפני ה' (שמאל כ"א, ח). והוא אמרו "קדשו צום, קראו עצרה" (ויאל א, יד) וצל זה הנרץ אמר יהוא "קדשו עצרה לפעל" (מלכים י, כ). אמר אם בן שנה היום אתר תג הספות, אשר בו שלמו כל שמתות הרגלים, הוא קדש להיות יום "עצרת", שיעצרו במקומות הקדש, ותהיה שמתתו שמתה של תורה ומעשים טובים, באמרו "ישמח ישראל בעשיו" (תהלים קמ"ב, ז). וזה פנין "יהי פי הקיפו ימי המשקה, וישלח איוב ויגדש, והשפים פבקר ויפלה עלות מספר פלם, פי אמר איוב אוילי תשאו בני" וכו' (איוב א, ה), וזה פנין השמתה תקדמת ובהיות שפיו שביעי של פסח עצרו ישראל עם משה יהודי לשורר לאל יתברך, באמרו "אז ישיר משה ויבן" ישאל" (שמות טו, א), קנש אותו היום להיות "עצרת זה", אף על פי שלא היה המשקה בתחלת היום. וזה באר במשנה תורה באמרו "וביום השביעי עצרת לה" אלהיה לא תעשה מלאכה" (דברים טו, ח). ובהיות שהיה יום החמשים ליציאת מצרים יום ספן תורה, אשר בו נעצרו ישראל יהודי לעבודת האל יתברך, קראוהו רבותיניו ז"ל "עצרת". אמן בתורה לא הוזכר אותו היום קנה השם כלל, וזה פנין שקלקלו ישראל את המושג בעצירתם, ויחצלו את עדם מהר

חורב" (שמות ל"ג, ח) עצרת תהיה לכם. לפי קבלת חז"ל אמי לגובה שנה עצרת נעלה למשומן, ולפי הפשט היה זה היום יומר לכם מלך מועדות שהיה זהה קרנות מהגה ורמי, שעוקם לגבוה, מה שאין כן בשמיני עצרת לא הקרינו על פי רוב כי אם שלמי שמה, דעיקר ההקנה כדי לשמוע בנשר שלמים, והי ענין הקרנה שלמים נמדבר במש"כ בספר ויקרא י"ו ה', משום הכי כתיב עצרת תהיה לכם, כשכל אכילה לשמה, ושמשעות עצרת לפי הפשט היא עור לפני ה', להרשיע בלבו חלילת היומו כירושלים לשמוע הרבה מורה ומוטר כל ו' חורב" (שמות ל"ג, ח)

(ב) י"ט (ט)

עצרת הוא. ערתי חמסם אלל כמלך שזמן אם בניו לעודה לכן וכן ימים, כיון שהגיע זמנו ליטור אמר בנקשה מסע עכתי עמי עוד יום אחד, קשה עלי פירושכם

13. (ט) ויקרא כ"ג עצרת היא. חלילת המועדים מה שרצה הקב"ה שימאספו ישראל לירושלים וליראות בעורה, הוא כדי ללמוד חכמה ומוסר מן הכהנים, שהרי כירושלים הוא מקור לכל דבר ה' ומשם למדו אף להנהיג שבועה אחר ההג לביהם. והנה ציינים הרשונים של ההג היו כל ישראל טורדים בראיה ובמגיה ובשלמי נדר ומדעה הבח כחול המועד מכל השנה, ורק ביום אחרון של מג שזו לא היה קרננות ראה ומגיה אלא מה שעבר ולא הביא בראשון, וזה איתו כיון כמש"כ הרמב"ם הל' מגיה פ"ה, ומש"ה לא היה מגו, ומררס ומדעות איתו בא ביי"ט, ורק שלמי שמה היו מביאין, והיו כל ישראל פנים או לקבל מוסר ותוכחה, ומש"ה נקרא יום השמיני עצרת:

7. י"ט (ט) השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו. יומא תמינה פנישין תהי לבון כל עבדת פלחן לא תעבדון:

7. י"ט (ט) עצרת תהיה לכם. עוררם נעשים מלאכה. דבר אחר עצרת עלרו מלאכה, מלמד שטעון לינה. ומדרשו בגדה, לפי שכל ימות הרגל הקרינו כנגד נעשים אומות, ובשמיני ללכת אמר להם המקום בנקשה מסע עשו לי עבודה קטנה כדי שיהנה מסע ויראה לזה

8. י"ט (ט) ששת ימים תאכל מצות ויביום השביעי עצרת ליהוה אלהיה לא תעשה מלאכה: עור עמך מן המלאכה. ד"א כופיה של מלאכה ומשנה לשון נעשה יא אוקף:

15. (ב) י"ט (ט) עצרת תהיה לכם. לפי הפשט מזה העצרת לפני ה' להפנות על חלילת אכילת המנה כל שבעה, שאין מועלת בהסתדלות, וכמו שביארנו בס' קדש ל' שיהיה צוה הרחבת הדרוס לקידוש בכורים, ומש"ה שם כתיב שבעת ימים תאכל מזה וכן כתיב שש ימים, דש מיירי בזמן כתיב ולא בזה מנות אכילת מנה ביום הראשון ג"כ אלא להכליל אחד דשבעת הימים, שהרי ספור יליאת מנרים לא היה כ"א על הפסח במש"כ לעיל, משא"כ צ"ל דמיירי בזה"ו דעיקר פסור י"מ הוא על המנה, אי"כ שמה יום הראשון משאר הימים, דיום הראשון מונה לדבר בו הרבה. משא"כ באשר הימים איתו אלא מזה להפנות נשעי חלילת

11. ויביום השבועים פתחתי לכם את מקרה הרשה ליהוה בשבעת יבם מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו: (ט) ויקרא כ"ג חוקטט בעגרתהון, ומכאן רגיל במשנה לקרא זה ההג עצרת, כמפורר במגילה פרק ג' ל' ב' בעצרת שבעה שבועות ועוד הרבה, ובמקרא לא נקרא עצרת כי אם שביעי של פסח ושמיני עצרת, וי"ט רמזין וספורו וקרא כ"ג ל"ן, אלא על פי הרומא דהאי מנה. ראינו אחר כך שכן מפורר בפסיקא וטומי שהוא מדרש לקח טוב, ועדיין לא נבאר החך מיהרגם שבועותיים בעגרתהון. אכן אחר הישוב בעיקר מביה זו אין לו הבנה פשוטה, שנאמר שהוא משום מנין שבעות, והרי גם ימים נמו ולחמו ביומיים. אלא נתן ללמדו ענין הימים ומנין השבועות, ושני דברים המה, מנין הימים היה לדעת לנו שכל השבועות שקודשם בריך הוא מנהיג עולמו בשבע ספירות הידועים ובלדוסן בהמנוגות המדות המה מ"ט (א), וכל זה ענין בהמנוגות לפי מנשה המורה והמנוט שיתן בזה הקור, אבל מנין שבעתי הוא להורות לנו שבעת ממן מורה ותקשרו עם ה' כביכול ככלה הנכנסת לחופה אשר לבד שהיא משתבדת למעשה ידיו, עוד היא מחויבת להשקיע בהנהגה אף בו, ועל זה היא סופרת שבעה ימים

12. ויביום השבועים פתחתי לכם את מקרה הרשה ליהוה בשבעת יבם מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו: (ט) ויקרא כ"ג חוקטט בעגרתהון, ומכאן רגיל במשנה לקרא זה ההג עצרת, כמפורר במגילה פרק ג' ל' ב' בעצרת שבעה שבועות ועוד הרבה, ובמקרא לא נקרא עצרת כי אם שביעי של פסח ושמיני עצרת, וי"ט רמזין וספורו וקרא כ"ג ל"ן, אלא על פי הרומא דהאי מנה. ראינו אחר כך שכן מפורר בפסיקא וטומי שהוא מדרש לקח טוב, ועדיין לא נבאר החך מיהרגם שבועותיים בעגרתהון. אכן אחר הישוב בעיקר מביה זו אין לו הבנה פשוטה, שנאמר שהוא משום מנין שבעות, והרי גם ימים נמו ולחמו ביומיים. אלא נתן ללמדו ענין הימים ומנין השבועות, ושני דברים המה, מנין הימים היה לדעת לנו שכל השבועות שקודשם בריך הוא מנהיג עולמו בשבע ספירות הידועים ובלדוסן בהמנוגות המדות המה מ"ט (א), וכל זה ענין בהמנוגות לפי מנשה המורה והמנוט שיתן בזה הקור, אבל מנין שבעתי הוא להורות לנו שבעת ממן מורה ותקשרו עם ה' כביכול ככלה הנכנסת לחופה אשר לבד שהיא משתבדת למעשה ידיו, עוד היא מחויבת להשקיע בהנהגה אף בו, ועל זה היא סופרת שבעה ימים

13. (ט) ויקרא כ"ג עצרת היא. חלילת המועדים מה שרצה הקב"ה שימאספו ישראל לירושלים וליראות בעורה, הוא כדי ללמוד חכמה ומוסר מן הכהנים, שהרי כירושלים הוא מקור לכל דבר ה' ומשם למדו אף להנהיג שבועה אחר ההג לביהם. והנה ציינים הרשונים של ההג היו כל ישראל טורדים בראיה ובמגיה ובשלמי נדר ומדעה הבח כחול המועד מכל השנה, ורק ביום אחרון של מג שזו לא היה קרננות ראה ומגיה אלא מה שעבר ולא הביא בראשון, וזה איתו כיון כמש"כ הרמב"ם הל' מגיה פ"ה, ומש"ה לא היה מגו, ומררס ומדעות איתו בא ביי"ט, ורק שלמי שמה היו מביאין, והיו כל ישראל פנים או לקבל מוסר ותוכחה, ומש"ה נקרא יום השמיני עצרת:

14. ויביום השבועים פתחתי לכם את מקרה הרשה ליהוה בשבעת יבם מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו: (ט) ויקרא כ"ג חוקטט בעגרתהון, ומכאן רגיל במשנה לקרא זה ההג עצרת, כמפורר במגילה פרק ג' ל' ב' בעצרת שבעה שבועות ועוד הרבה, ובמקרא לא נקרא עצרת כי אם שביעי של פסח ושמיני עצרת, וי"ט רמזין וספורו וקרא כ"ג ל"ן, אלא על פי הרומא דהאי מנה. ראינו אחר כך שכן מפורר בפסיקא וטומי שהוא מדרש לקח טוב, ועדיין לא נבאר החך מיהרגם שבועותיים בעגרתהון. אכן אחר הישוב בעיקר מביה זו אין לו הבנה פשוטה, שנאמר שהוא משום מנין שבעות, והרי גם ימים נמו ולחמו ביומיים. אלא נתן ללמדו ענין הימים ומנין השבועות, ושני דברים המה, מנין הימים היה לדעת לנו שכל השבועות שקודשם בריך הוא מנהיג עולמו בשבע ספירות הידועים ובלדוסן בהמנוגות המדות המה מ"ט (א), וכל זה ענין בהמנוגות לפי מנשה המורה והמנוט שיתן בזה הקור, אבל מנין שבעתי הוא להורות לנו שבעת ממן מורה ותקשרו עם ה' כביכול ככלה הנכנסת לחופה אשר לבד שהיא משתבדת למעשה ידיו, עוד היא מחויבת להשקיע בהנהגה אף בו, ועל זה היא סופרת שבעה ימים

15. (ב) י"ט (ט) עצרת תהיה לכם. לפי הפשט מזה העצרת לפני ה' להפנות על חלילת אכילת המנה כל שבעה, שאין מועלת בהסתדלות, וכמו שביארנו בס' קדש ל' שיהיה צוה הרחבת הדרוס לקידוש בכורים, ומש"ה שם כתיב שבעת ימים תאכל מזה וכן כתיב שש ימים, דש מיירי בזמן כתיב ולא בזה מנות אכילת מנה ביום הראשון ג"כ אלא להכליל אחד דשבעת הימים, שהרי ספור יליאת מנרים לא היה כ"א על הפסח במש"כ לעיל, משא"כ צ"ל דמיירי בזה"ו דעיקר פסור י"מ הוא על המנה, אי"כ שמה יום הראשון משאר הימים, דיום הראשון מונה לדבר בו הרבה. משא"כ באשר הימים איתו אלא מזה להפנות נשעי חלילת

16. ויביום השבועים פתחתי לכם את מקרה הרשה ליהוה בשבעת יבם מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו: (ט) ויקרא כ"ג חוקטט בעגרתהון, ומכאן רגיל במשנה לקרא זה ההג עצרת, כמפורר במגילה פרק ג' ל' ב' בעצרת שבעה שבועות ועוד הרבה, ובמקרא לא נקרא עצרת כי אם שביעי של פסח ושמיני עצרת, וי"ט רמזין וספורו וקרא כ"ג ל"ן, אלא על פי הרומא דהאי מנה. ראינו אחר כך שכן מפורר בפסיקא וטומי שהוא מדרש לקח טוב, ועדיין לא נבאר החך מיהרגם שבועותיים בעגרתהון. אכן אחר הישוב בעיקר מביה זו אין לו הבנה פשוטה, שנאמר שהוא משום מנין שבעות, והרי גם ימים נמו ולחמו ביומיים. אלא נתן ללמדו ענין הימים ומנין השבועות, ושני דברים המה, מנין הימים היה לדעת לנו שכל השבועות שקודשם בריך הוא מנהיג עולמו בשבע ספירות הידועים ובלדוסן בהמנוגות המדות המה מ"ט (א), וכל זה ענין בהמנוגות לפי מנשה המורה והמנוט שיתן בזה הקור, אבל מנין שבעתי הוא להורות לנו שבעת ממן מורה ותקשרו עם ה' כביכול ככלה הנכנסת לחופה אשר לבד שהיא משתבדת למעשה ידיו, עוד היא מחויבת להשקיע בהנהגה אף בו, ועל זה היא סופרת שבעה ימים

17. ויביום השבועים פתחתי לכם את מקרה הרשה ליהוה בשבעת יבם מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו: (ט) ויקרא כ"ג חוקטט בעגרתהון, ומכאן רגיל במשנה לקרא זה ההג עצרת, כמפורר במגילה פרק ג' ל' ב' בעצרת שבעה שבועות ועוד הרבה, ובמקרא לא נקרא עצרת כי אם שביעי של פסח ושמיני עצרת, וי"ט רמזין וספורו וקרא כ"ג ל"ן, אלא על פי הרומא דהאי מנה. ראינו אחר כך שכן מפורר בפסיקא וטומי שהוא מדרש לקח טוב, ועדיין לא נבאר החך מיהרגם שבועותיים בעגרתהון. אכן אחר הישוב בעיקר מביה זו אין לו הבנה פשוטה, שנאמר שהוא משום מנין שבעות, והרי גם ימים נמו ולחמו ביומיים. אלא נתן ללמדו ענין הימים ומנין השבועות, ושני דברים המה, מנין הימים היה לדעת לנו שכל השבועות שקודשם בריך הוא מנהיג עולמו בשבע ספירות הידועים ובלדוסן בהמנוגות המדות המה מ"ט (א), וכל זה ענין בהמנוגות לפי מנשה המורה והמנוט שיתן בזה הקור, אבל מנין שבעתי הוא להורות לנו שבעת ממן מורה ותקשרו עם ה' כביכול ככלה הנכנסת לחופה אשר לבד שהיא משתבדת למעשה ידיו, עוד היא מחויבת להשקיע בהנהגה אף בו, ועל זה היא סופרת שבעה ימים

18. ויביום השבועים פתחתי לכם את מקרה הרשה ליהוה בשבעת יבם מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו: (ט) ויקרא כ"ג חוקטט בעגרתהון, ומכאן רגיל במשנה לקרא זה ההג עצרת, כמפורר במגילה פרק ג' ל' ב' בעצרת שבעה שבועות ועוד הרבה, ובמקרא לא נקרא עצרת כי אם שביעי של פסח ושמיני עצרת, וי"ט רמזין וספורו וקרא כ"ג ל"ן, אלא על פי הרומא דהאי מנה. ראינו אחר כך שכן מפורר בפסיקא וטומי שהוא מדרש לקח טוב, ועדיין לא נבאר החך מיהרגם שבועותיים בעגרתהון. אכן אחר הישוב בעיקר מביה זו אין לו הבנה פשוטה, שנאמר שהוא משום מנין שבעות, והרי גם ימים נמו ולחמו ביומיים. אלא נתן ללמדו ענין הימים ומנין השבועות, ושני דברים המה, מנין הימים היה לדעת לנו שכל השבועות שקודשם בריך הוא מנהיג עולמו בשבע ספירות הידועים ובלדוסן בהמנוגות המדות המה מ"ט (א), וכל זה ענין בהמנוגות לפי מנשה המורה והמנוט שיתן בזה הקור, אבל מנין שבעתי הוא להורות לנו שבעת ממן מורה ותקשרו עם ה' כביכול ככלה הנכנסת לחופה אשר לבד שהיא משתבדת למעשה ידיו, עוד היא מחויבת להשקיע בהנהגה אף בו, ועל זה היא סופרת שבעה ימים

19. ויביום השבועים פתחתי לכם את מקרה הרשה ליהוה בשבעת יבם מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו: (ט) ויקרא כ"ג חוקטט בעגרתהון, ומכאן רגיל במשנה לקרא זה ההג עצרת, כמפורר במגילה פרק ג' ל' ב' בעצרת שבעה שבועות ועוד הרבה, ובמקרא לא נקרא עצרת כי אם שביעי של פסח ושמיני עצרת, וי"ט רמזין וספורו וקרא כ"ג ל"ן, אלא על פי הרומא דהאי מנה. ראינו אחר כך שכן מפורר בפסיקא וטומי שהוא מדרש לקח טוב, ועדיין לא נבאר החך מיהרגם שבועותיים בעגרתהון. אכן אחר הישוב בעיקר מביה זו אין לו הבנה פשוטה, שנאמר שהוא משום מנין שבעות, והרי גם ימים נמו ולחמו ביומיים. אלא נתן ללמדו ענין הימים ומנין השבועות, ושני דברים המה, מנין הימים היה לדעת לנו שכל השבועות שקודשם בריך הוא מנהיג עולמו בשבע ספירות הידועים ובלדוסן בהמנוגות המדות המה מ"ט (א), וכל זה ענין בהמנוגות לפי מנשה המורה והמנוט שיתן בזה הקור, אבל מנין שבעתי הוא להורות לנו שבעת ממן מורה ותקשרו עם ה' כביכול ככלה הנכנסת לחופה אשר לבד שהיא משתבדת למעשה ידיו, עוד היא מחויבת להשקיע בהנהגה אף בו, ועל זה היא סופרת שבעה ימים

17. ויביום השבועים פתחתי לכם את מקרה הרשה ליהוה בשבעת יבם מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו: (ט) ויקרא כ"ג חוקטט בעגרתהון, ומכאן רגיל במשנה לקרא זה ההג עצרת, כמפורר במגילה פרק ג' ל' ב' בעצרת שבעה שבועות ועוד הרבה, ובמקרא לא נקרא עצרת כי אם שביעי של פסח ושמיני עצרת, וי"ט רמזין וספורו וקרא כ"ג ל"ן, אלא על פי הרומא דהאי מנה. ראינו אחר כך שכן מפורר בפסיקא וטומי שהוא מדרש לקח טוב, ועדיין לא נבאר החך מיהרגם שבועותיים בעגרתהון. אכן אחר הישוב בעיקר מביה זו אין לו הבנה פשוטה, שנאמר שהוא משום מנין שבעות, והרי גם ימים נמו ולחמו ביומיים. אלא נתן ללמדו ענין הימים ומנין השבועות, ושני דברים המה, מנין הימים היה לדעת לנו שכל השבועות שקודשם בריך הוא מנהיג עולמו בשבע ספירות הידועים ובלדוסן בהמנוגות המדות המה מ"ט (א), וכל זה ענין בהמנוגות לפי מנשה המורה והמנוט שיתן בזה הקור, אבל מנין שבעתי הוא להורות לנו שבעת ממן מורה ותקשרו עם ה' כביכול ככלה הנכנסת לחופה אשר לבד שהיא משתבדת למעשה ידיו, עוד היא מחויבת להשקיע בהנהגה אף בו, ועל זה היא סופרת שבעה ימים

18. ויביום השבועים פתחתי לכם את מקרה הרשה ליהוה בשבעת יבם מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו: (ט) ויקרא כ"ג חוקטט בעגרתהון, ומכאן רגיל במשנה לקרא זה ההג עצרת, כמפורר במגילה פרק ג' ל' ב' בעצרת שבעה שבועות ועוד הרבה, ובמקרא לא נקרא עצרת כי אם שביעי של פסח ושמיני עצרת, וי"ט רמזין וספורו וקרא כ"ג ל"ן, אלא על פי הרומא דהאי מנה. ראינו אחר כך שכן מפורר בפסיקא וטומי שהוא מדרש לקח טוב, ועדיין לא נבאר החך מיהרגם שבועותיים בעגרתהון. אכן אחר הישוב בעיקר מביה זו אין לו הבנה פשוטה, שנאמר שהוא משום מנין שבעות, והרי גם ימים נמו ולחמו ביומיים. אלא נתן ללמדו ענין הימים ומנין השבועות, ושני דברים המה, מנין הימים היה לדעת לנו שכל השבועות שקודשם בריך הוא מנהיג עולמו בשבע ספירות הידועים ובלדוסן בהמנוגות המדות המה מ"ט (א), וכל זה ענין בהמנוגות לפי מנשה המורה והמנוט שיתן בזה הקור, אבל מנין שבעתי הוא להורות לנו שבעת ממן מורה ותקשרו עם ה' כביכול ככלה הנכנסת לחופה אשר לבד שהיא משתבדת למעשה ידיו, עוד היא מחויבת להשקיע בהנהגה אף בו, ועל זה היא סופרת שבעה ימים